

ikke givet en gnist af. Man har givet en gang juridisk tågesnak.

Hvad er det, man vil med den krig?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg er enig med hr. Jens Rohde i, at skal man vælge mellem demokrati og diktatur, så vælger vi da demokrati. Jeg tror ikke, der er nogen, der ville have en anden mening. Men spørgsmålet er jo, hvad demokrati i denne her sammenhæng er. Er det at lade USA eller et andet magtfuldt land træffe en beslutning, eller er det at følge de demokratiske institutioner, nemlig at vælge FN? Vi mangler en legitimitet i FN.

I det notat, vi har fået om folkeretten, står der, og jeg citerer fra side 4:

»Det optimale grundlag for iværksættelse af nye militære forholdsregler mod Irak ville selv sagt være, om en sådan behandling kunne munde ud i vedtagelsen af en ny, klar resolution eller en formandsudtalelse. Men der er imidlertid stor risiko for, at FN's Sikkerhedsråd ikke kan nå frem til et sådant resultat.«

Så kommer der et par linjer længere nede:

»Såfremt Irak ikke i løbet af meget kort tid opfylder de af Sikkerhedsrådet opstillede krav og betingelser, kan det konstateres, at Irak har forpasset sine sidste muligheder ...« osv.

Det er jo en politisk vurdering. Det er klart en vurdering, som USA og nogle andre lande har truffet, og det er det, hr. Jens Rohde ikke vil bekræfte her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Jens Rohde lægger meget vægt på konklusionen i notatet fra Folkeretskontoret, og det kan jeg i øvrigt godt forstå. Men for at man kan vurdere konklusionens styrke, må man jo læse præmisserne frem til konklusionen.

Kl. 9.45

Derfor vil jeg bede hr. Jens Rohde forklare Folketinget, hvordan det skal forstås, det, der står midt på side 3, som også hr. Frank Jensen havde fat i, hvor man altså siger, at det der med at anvende magt over for Irak imidlertid må anses for at være suspenderet, nemlig i 1441, og så er der fremhævet nogle bestemte paragraffer.

Hvad er meningen med at skrive det? Hvilken sammenhæng er der i det? Det er vel for at understrege, at denne resolution ikke kan bruges til det, medmindre – og så står der efterfølgende – at den er blevet bestyrket, osv., osv., at

man vender tilbage til den igen, og det har man jo ikke kunnet få flertal for.

Derfor er det eneste, man kan læse ud af det her, at vi har fået et notat, et stykke bestillingsarbejde. Jeg har set bestillingsarbejder af en bedre kvalitet. Men altså konklusionen giver hr. Jens Rohde ret, men præmisserne gør det jo ikke.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jens Rohde for at svare. Der er foreløbig tre spørgere efter hr. Jens Rohde, og den første er hr. Jann Sjørnsen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er da rigtigt, at der står, at det må anses for at være suspenderet. Det gælder i hvert fald, indtil Sikkerhedsrådet har haft lejlighed til at vurdere situationen.

Og hvad er så situationen? Ja, der har jo siden været holdt talrige møder og konsultationer i Sikkerhedsrådet, og det er hver gang blevet konstateret, at Irak fortsat substantielt krænker de forpligtelser, som Sikkerhedsrådet har pålagt landet. Det står der også meget klart.

Til fru Marianne Jelved: Jeg vil altså sige, at lighederne er langt større end forskellene i forhold til 1998, og dengang kunne man heller ikke blive enige. Dengang var begrundelsen også, at Saddam Hussein legede kispus med verdenssamfundet. Dengang var begrundelsen også, at han rådede over masseødelæggelsesvåben, og dengang kunne man jo heller ikke blive enige i FN. Derfor gik man uden om FN med den danske SR-regerings støtte og med den tidligere udenrigsministers meget aktive støtte bl.a. i forhandlingerne her fra Folketingets talerstol. Så der er sådan set ikke noget nyt under solen dér.

Så må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at det jo egentlig er imponerende at høre den måde, man sådan vælger sine indgangsvinkler til diskussionerne på, hver gang de her diskussioner kommer op. For hvad var det, hr. Keld Albrechtsen argumenterede med dengang i 1998? Det var jo, at man ikke kunne gøre noget ved de her masseødelæggelsesvåben. Det ville tage 14 dage, og man kunne købe dem i Køge alligevel, hvis det var sådan, at de ville lave dem, osv., osv. Der var ikke noget at gøre, det var alt for nemt at lave de her kemiske våben. En sådan krig mod masseødelæggelsesvåben ville ikke nytte noget som helst, fordi problemet var Saddam Hussein. Hvad skal det nytte, spurgte hr. Keld Albrecht-